

پروتئین‌های شوک حرارتی و نقش آن در تنش‌های محیطی غیر زنده

مهناز مانده^{*}، رضا معالی‌امیری^۲

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشگاه تهران
۲- استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

*نویسنده مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: Mandehm@ut.ac.ir

(تاریخ دریافت:) - (تاریخ پذیرش:)

چکیده

تنش‌های غیر زنده از عوامل مهم کاهش محصولات زراعی هستند. گیاهان با توجه به اینکه قدرت جا به جایی ندارند، در شرایط تنش، پاسخ‌های متعددی در سطوح مولکولی، بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی بروز داده و بدین وسیله ثبات خود را حفظ می‌کنند. پروتئین‌های شوک حرارتی از مهمترین پاسخ‌های گیاه در مواجهه با تنش‌های غیرزنده می‌باشد که علاوه بر ایفای نقش در تاخوردگی، سرهم بندی، مکان یابی و تخریب پروتئین‌ها در فرایندهای طبیعی سلول، تحت شرایط تنش نیز در حمایت از گیاهان سبب حفظ هومؤستازی سلولی می‌شوند. علاوه بر این، پروتئین‌های شوک حرارتی با سایر مکانیزم‌های پاسخ به تنش (مثل اسمولیت‌ها) نیز تقابل دارند. هدف از این مقاله، بررسی نقش پروتئین‌های شوک حرارتی و اجزای آنها در تنش‌های محیطی و تقابل آن با سایر مکانیزم‌های پاسخ به تنش می‌باشد.

مقدمه

تنش‌های غیر زنده عامل مهم کاهش محصول (خصوصاً در گیاهان زراعی) هستند و حتی تا پنجاه درصد، منجر به کاهش عملکرد می‌شوند (۶۳). گیاهان با توجه به اینکه قدرت جابجایی ندارند، در شرایط تنش پاسخ‌های متعددی در سطوح مولکولی، بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی بروز داده و بدین وسیله ثبات خود را حفظ می‌کنند (۲۳)، بنابراین شناخت و درک مسیرهای متفاوت پاسخ به تنش‌ها و اثرات متقابل آنها، در اصلاح محصولات زراعی و بهبود سطح عملکرد، امری بسیار مهم و مفید است (۶۳). هر عامل تنش غیرزنده (و یا زنده) با داشتن مکانیسم خاص خود، سلول‌ها و متابولیسم‌های هدف منحصر به فردی داشته و طبعاً پاسخ خاصی را القا می‌کند اما بطور کلی، اثر اصلی تنش‌های زنده و غیرزنده بر متابولیسم‌های حیاتی گیاه می‌باشد و از آنجا که انجام بخش عمدہ‌ای از فعالیت‌های سلولی‌های گیاهی مستلزم حضور و اثر مستقیم یا غیر مستقیم پروتئین‌ها است، این تنش‌ها معمولاً با غیر فعال نمودن پروتئین‌ها منجر به ایجاد اختلال در مکانیسم‌های درونی گیاه می‌شوند؛ لذا حفظ پروتئین‌ها در کنفورماسیون طبیعی و ممانعت از تجمع پروتئین‌های غیر طبیعی، برای حمایت سلول‌ها و در سطح بالاتر، حفاظت گیاه در برابر تنش، اهمیت بالایی دارد (۱).

واژه‌های کلیدی

پروتئین‌های شوک حرارتی،
تنش‌های غیر زنده،
هومؤستازی سلولی گیاهان

دهند و ثانیاً پروتئین‌های بد تاخورده بوسیله یک سیستم خاص تجزیه می‌شوند (که در ادامه به تفصیل بیان می‌شوند). تسريع تاخوردنگی صحیح پروتئین‌ها توسط «چاپرون»^۶ انجام می‌شود. چاپرون‌ها دسته‌ای از مولکول‌های پروتئینی هستند که در همه موجودات، از باکتری‌ها تا انسان و در تمام اجزای سلولی یافت می‌شوند و با اتصال به انواع پروتئین‌ها، در تاخوردنگی آنها نقش حیاتی دارند. دو گروه عمده از این مولکول‌ها عبارتند از:

- ۱ چاپرون‌های مولکولی^۷ که به پروتئین‌های تاخورده و یا تاخورده ناقص متصل شده و از تجمع و تخریب آنها جلوگیری می‌کنند؛
- ۲ چاپرونین‌ها^۸ که مستقیماً پروتئین‌ها را بلعیده و تاخوردنگی آنها را سهولت می‌بخشند (۱۹، ۲۵، ۳۴، ۴۰).

بطور کلی، بسیاری از چاپرون‌های مولکولی، پروتئین‌های تشنهای هستند و بیشتر آنها در قالب پروتئین‌های شوک حرارتی یافته شده‌اند. بنابراین نام این چاپرون‌های مولکولی، HSP نام گذاری می‌شود (۶) و می‌توان آنها را نشانگرهای زیستی^۹ سیستم ایمنی نامید (۶۴). مثلاً در پروکاریوت‌ها، تجمع پروتئین‌های تاخورده در اثر افزایش دما، سیگنال پایه‌ای است که منجر به تولید ژنی به نام *rpOH* (یک ژن تنظیم کننده که در شرایط شوک حرارتی بیان می‌شود) می‌گردد. محصول این ژن یکی از انواع فاکتورهای سیگما به نام سیگما^{۱۰} می‌باشد. این فاکتور نیز به نوبه خود سبب بیان ژن‌های شوک حرارتی می‌شود. بنابراین، پاسخ به شوک حرارتی با افزایش دما، توسط افزایش مقدار سیگما^{۱۱} صورت گرفته و با کاهش فعالیت آن نیز این پاسخ کاهش می‌یابد (۱۶).

گروه دیگری از ژن‌های تنظیم کننده شوک حرارتی توسط نوع دیگری از فاکتور سیگما به نام سیگما-ای^{۱۲} کنترل می‌شود. بیان این ژن‌ها در پاسخ به افزایش دما و با تجمع بیشتر پروتئین‌های تاخورده (موجود در فضای پری پلاسمیک و یا غشایی) القا می‌شود اما هنوز اطلاعات گسترده در خصوص فاکتور سیگما-ای و

تشنهای غیر زنده و تولید پروتئین‌های شوک حرارتی^۱ (HSPs) یکی از مهم ترین تشنهای غیر زنده، تشنهای گرمایی است که مثل دیگر تشنهای می‌تواند گروهی از مکانیسم‌های دفاعی گیاهان را (همچون تظاهر ژن‌های خاص) تحیریک کند. در واقع این نوع پاسخ به تشنهای در سطح مولکولی در همه موجودات زنده دیده می‌شود مخصوصاً وقتی که تغییرات محیطی ناگهانی و شدید باشد که این پاسخ در گیاهان به دو طریق مهم صورت می‌گیرد (۳، ۱۹):

- ۱ تغییرات موقت در بیان ژن و تولید پروتئین‌های اختصاصی؛
- ۲ اکتساب سطوح بالای تحمل و یا ایجاد سازگاری.

با افزایش دما، بیان گروه جدیدی از ژن‌ها از سری ژن‌های شوک حرارتی^۲ آغاز می‌شود که نقش آنها حمایت از سلول در تشنهای محیطی، با تولید پروتئین‌های شوک حرارتی است (۶، ۵۹). با این وجود، عوامل تشنهای زا (تا زمانی که سلول بهبود مجدد^۳ یابد) منجر به توقف فوری پروسه‌های متابولیکی مهم مثل همانند سازی DNA، رونویسی، صدور mRNA و ترجمه می‌گردند.

پروتئین‌های سنتز شده در شبکه آندوپلاسمی و جسم گلزاری، باید سریعاً شکل صحیح و فعال خود را بدست آورند (که بیش از ۹۵ درصد پروتئین‌ها اینگونه‌اند) و گرنم سلول مجبور به صرف انرژی زیادی در ساخت پروتئین‌های ناکارآمد و تجزیه پروتئین‌هایی که به خوبی شکل سه بعدی خود را بدست نیاورده‌اند و در سلول تجمع یافته‌اند، می‌شود (۵).

افزایش دما (یا وقوع هر عامل تشنهای غیر زنده) منجر به تجمع پروتئین‌های تاخورده^۴ یا تاخورده ناقص^۵ در فضای سیتوپلاسمی می‌شود. این پروتئین‌ها معمولاً فعالیت بیولوژیکی نداشته و در بعضی حالات ممکن است موجب بیماری شوند. بنابراین رفع این عامل از جمله فعالیت‌های اصلی سلول در مقابله با تشنهای بیشتر می‌باشد که با دو مکانیسم مجزا صورت می‌گیرد. اولاً سلول‌ها سیستم‌هایی دارند که شانس تشکیل پروتئین‌های بد تاخورده را کاهش می-

⁶ Chaperon

⁷ Molecular Chaperons

⁸ Chaperonins

⁹ Biomarkers

¹⁰ این فاکتور، فاکتور سیگما تغییر دهنده نیز نامیده می‌شود. ۸۳۲

¹¹ δE

¹ Heat Shock Proteins (HSPs)

² Heat Shock Genes

³ Recovery

⁴ Non-native

⁵ Partial folding

گردیده و سه هفته در این دما نگهداری شدند، HSP‌های جدیدی سنتز می‌شد در حالیکه اگر میوه‌های گرما دیده ابتدا به دمای معمولی و سپس به ۲ درجه منتقل می‌شدند، سطح این HSP‌ها کاهش یافته و میوه‌ها تحملشان را به دمای پایین ازدست می‌دادند. این بررسی‌ها اثبات کننده وجود ارتباط بین تظاهر HSP‌ها و افزایش تحمل به سرما می‌باشد که در آن HSP‌ها نقشی مهم در محافظت گیاه در برابر آسیب‌های ناشی از سرما ایفا می‌نمایند (۲۸). همچنین Gallie و همکاران اثر شوک دمایی را در قابلیت ترجمه و ثبات پیام رسانی یک mRNA پیامبر را در هویج مورد آزمون قرار دادند (۱۴). بنابراین پروتئین‌های شوک دمایی نه تنها در پاسخ به تنش‌های محیطی کوتاه مدت القا می‌شوند بلکه تولید آنها یک مرحله ضروری در سازگاری گیاهان به تغییرات دمایی نیز می‌باشدند. در واقع تولید اولیه چاپرون HSP 110 بوسیله تنش دمایی در گیاه القا می‌شود اما مسیرهای دیگری نیز وجود دارند که درگیر در سازگاری به دمای می‌باشند. در شرایط تنش سرمایی نیز مؤلفین زیادی به تجمع HSP‌ها و چاپرونین‌های مخصوصاً HSP70 و Small HSP و HSP90 اشاره کرده‌اند (۲۳)، اگرچه این پروتئین‌ها عموماً در ارتباط با تنش گرمایی مطرح می‌شوند. بیشتر این ژن‌ها که در پروسه سازگاری به سرما درگیر هستند در پاسخ به پروتئین تانخورده^{۱۵} ایجاد می‌شوند. مثلاً (پروتئین مرتبط با گلوکز) که چاپرونی از خانواده HSP70 می‌باشد در پایداری پروتئین‌ها درگیر است و در مدت تنش سرمایی تظاهر آن افزایش می‌یابد.

در طی تنش گرما، اجزای عملکردی چاپرون‌های مولکولی که پتانسیل اتصال به پروتئین‌های هدف را دارند بتدربیج افزایش می‌یابند. مشخص شده مسیرهای مولکولی که منجر به بیان HSP‌ها می‌شوند ناشی از تغییر دما و مسیرهای انتقال پیام چندگانه^{۱۶} است که با همکاری یکدیگر منجر به فعل شدن فاکتورهای شوک حرارتی^{۱۷} می‌شوند و بیان ژن‌های HSP را از طریق اتصال به اجزای شوک حرارتی^{۱۸} القا می‌کنند (۲۹، ۲۵) بنابراین بعنوان فعل

ژن‌هایی که کنترل می‌کند، وجود ندارد (۳). همچنین شوک‌های دمایی سبب برنامه ریزی مجدد تظاهر ژن در سطح ترجمه HSP‌ها نیز می‌شوند که می‌توانند نقش مهمی در این زمینه ایفا نمایند. HSP‌ها در شرایط تنش، مسؤول تاخورده‌گی پروتئین‌ها، سرهم بندی^{۱۲}، مکان یابی^{۱۳} و تخریب^{۱۴} آنها در بسیاری از پروسه‌های نرمال سلولی می‌باشند و با تاخورده‌گی پروتئین‌ها تحت شرایط تنش، نقشی حیاتی در حمایت از گیاهان در برابر تنش‌های محیطی ایفا کرده و سبب حفظ هوموستازی سلولی شوند (۶۵). این پاسخ‌ها در اثر برنامه ریزی مجدد تظاهر ژن انجام می‌گیرد که منجر به تغییرات متابولیکی در گیاه می‌شود (۲۳). اولین مرحله در این مسیر، درک و یا احساس تنش است و پس از آن روشن شدن مسیرهای انتقال سیگنال‌ها که سرانجام تولید پروتئین‌های مختلف و یا ترکیبات خاصی که هوموستازی را به حالت اول بر می‌گردانند و یا یک وضعیت جدید هوموستازی در گیاه ایجاد می‌کند را به دنبال دارد (۵۰).

مطالعات تظاهر ژن‌ها نشان می‌دهد که سازگاری بهتر هنگامی در گیاهان ایجاد می‌شود که دمایا بتدربیج تغییر کنند بدون اینکه پارامترها تغییرات ناگهانی داشته باشند (۳۸، ۶۱). اگر شرایط دمایی محیط بتدربیج تغییر کند، گیاهان قادر به تحمل دامنه‌ای از تغییرات دمایی می‌باشند و افزایش تدریجی دما تا ۳۸ درجه به گیاه اجازه سازگاری و تحمل سطوح بالا را می‌دهد و نگهداری گیاهان در ۱۵ درجه، آنها را به دمای پایینی که طبیعتاً صدمات ناشی از سرما را سبب می‌شود، سازگار می‌کند (۲۸). محققان نشان داده‌اند که گوجه فرنگی‌های رسیده و سبزی که در دمای ۳۸ درجه نگهداری می‌شوند، می‌توانند تا چند هفته به دمای ۲ درجه منتقل شوند بدون اینکه آثاری از صدمات سرمایی در آنها دیده شود در حالیکه میوه‌هایی (که گرما ندیده بودند و) مستقیم به دمای ۲ درجه منتقل شدنند، نشانه‌هایی از آسیب سرمایی را بروز می‌دهند. نتایج مشابهی نیز در مورد سایر بافت‌های گیاه مثل کوتیلدون، هیپوکوتیل و دانه بدست آمده است (۲۸، ۲۹). این محققان دریافتند که در میوه‌های گرما دیده که به ۲ درجه منتقل

¹² Assembly¹³ Translocation¹⁴ Degradation¹⁵ Unfolded protein response¹⁶ Multiple signal transduction¹⁷ Heat shock factors (HSFs)¹⁸ Heat shock elements

رونویسی دیگر تشکیل یک شبکه پیچیده تنظیمی را می‌دهند که برای حیات و توسعه گیاه در شرایط محیطی تنفس زا ضروری می‌باشد (۲۶، ۶۹، ۲۷).

HSPها و HSFها اجزای مهم شبکه تنظیمی شوک حرارتی هستند و ۱، ۴ و ۲۵ ژن HSF به ترتیب در مخمر، مگس سرکه و مهره داران و برنج یافت شده است که ۸ ژن از این ۲۵ ژن به حداقل یک تنفس، ۷ ژن به تنفس خشکی، ۵ ژن به شوری، ۳ ژن به گرما و یکی به سرما پاسخ روشی می‌دهند. از بین آن ۸ ژن نیز، HSF_{a6b} و HSF_{C2a} با تنفس گرما، خشکی و شوری القا شدند در حالیکه HSF_{C1b} به سرما، خشکی و شوری پاسخ می‌دهند (۲۹). جالب توجه است که الگوی پاسخ خانواده‌های ژنی HSP و HSF تحت تیمار خشکی و شوری با یکدیگر مشابه است و این امر نشان دهنده وجود شبکه پاسخ مشابهی بین تنفس خشکی و شوری در جوانه ژنی برنج می‌باشد (۲۹).

چاپرون‌های HSP70 که از نظر ساختمانی شامل یک دمن N انتهای آمینی به شدت حفظ شده (با وزن مولکولی ۴۴ kDa) و یک دمن متصل به پیتید انتهای کربوکسیلی هستند، با حدود پنجاه درصد تشابه در زیر واحدها در همولوگ *E. coli* و HSP70 یوکاریوتی، بعنوان حفظ شده‌ترین پروتئین‌های شوک حرارتی یافت شده‌اند (۳۳). موقوفیت سیکل اتصال به سوبسترا و آزاد شدن آن با فعالیت ابتدایی ATPase و چاپرون‌های همکار HSP40-GrpE و Dnaj-GrpE مرتبط می‌باشد (۱) و یک گروه ماشینی‌های سلولی فراهم کرده که با دامنه وسیعی از پروسه‌های تاخورده‌گی پروتئین در تقریباً همه اجزای سلولی همکاری دارند (۳۳، ۱). این اعضا اغلب در کمک به تاخورده‌گی سنتز پلی پیتید در مسیر دنو^{۲۰} و مکان یابی پروتئین‌های پیش ساز^{۲۱} در گیرند. اعضای دیگر فقط وقتی بیان می‌شوند که موجود در جدال با تنفس‌های محیطی است. بنابراین آنها بیشتر در تسهیل تاخورده‌گی مجدد و هضم پروتئولیتیکی پروتئین‌های تغییر نیافته در گیر هستند. علاوه بر این بعضی از اعضای HSP70 در کنترل فعالیت بیولوژیکی پروتئین‌های تاخورده منظم در گیرند و ممکن

کنندۀ‌های رونویسی HSP محسوب می‌شوند (۲۷). همچنین، بررسی پروتئین‌های خانواده HSP70 در آرابیدوپسیس نشان می‌دهد که چهار پروتئین از پنج پروتئین سیتوپلاسمی و دو نوع میتوکندریایی در پاسخ به سرما افزایش بیان دارد (۲۳). Renault و همکاران (۲۰۰۸) نشان دادند که در هلو بیان دو عضو دیگر خانواده HSP70 در پاسخ به دمای پایین و بیان دو HSP شبهی به HSP70 شبیه به سرما پاسخ افزایش می‌یابد. بنابراین پروتئین‌های شوک حرارتی بنظر در تسهیل تاخورده‌گی در تنفس سرما همکاری دارند (۴۵، ۶۶).

با انجام مطالعات و بررسی‌ها، در چند گیاه مدل، پنج خانواده بزرگ از چاپرون‌های شوک حرارتی یافت شده که عبارتند از: خانواده HSP60 (DnaK)، خانواده GroEL، خانواده sHSP، خانواده HSP100/clp، خانواده HSP90، خانواده HSP70، HSP90 و HSP100 در بر طبق اطلاعات توالی ژنوم، به ترتیب ۸، ۱۲، ۱۸، ۲۷، ۲۱، ۲۱ ژن برای خانواده‌های HSF، HSP70، HSP90 و HSP100 در آرابیدوپسیس نشان می‌دهد (۳۱).

کلاس‌های متفاوت HSP/Chaperon در حفاظت سلول با یکدیگر همکاری دارند و نقش‌های تکمیلی و گاهی تداخلی در حمایت از پروتئین‌های تحت تنفس ایفا می‌کنند. همکاری کلام‌های متفاوت چاپرون‌ها با استفاده از بیان چاپرون کنترل شونده با پلاسمید^{۱۹} در موتانت‌های *E. coli* حساس به دما اثبات شده است (۳۲).

فاکتورهای رونویسی شوک دمایی اجزای انتهایی زنجیره انتقال سیگنال محسوب می‌شوند که فعالیت ژن‌های پاسخ دهنده به تنفس دمایی و تعدادی از تنفس‌های شیمیایی دیگر را وساطت می‌کنند (۲۶). در مقایسه با دیگر یوکاریوت‌ها، خانواده HSF گیاهان تنوع بیشتری نشان می‌دهند (۷۰). همچنین علیرغم ویژگی‌های حفاظت شده زیاد، اعضای خانواده HSF تنوع زیادی در الگوی تظاهر و عمل در درون خانواده نیز نشان می‌دهند. آنها موتیف‌های اتصال در آغازگرهای ژن‌های القا شده بوسیله گرما و تنفس‌های اکسیداتیو در همه یوکاریوت‌ها را شناسایی می‌کنند (۲۱). تصور می‌شود که این فاکتورهای رونویسی با همکاری فاکتورهای

²⁰ De-novo

²¹ Precursor

¹⁹ Plasmid-controlled chaperon

آنها در هر دو نوع سلول شبیه به یکدیگر است با این تفاوت که ترجمه این پروتئین‌ها در حین بازگشت به حالت نرمال و غیر تنشی، در سلول‌های مقاوم به گرما سریع‌تر از سلول‌های طبیعی کاهش یافت. علاوه بر این، ثبات در ژن *HSP70 mRNA* در سلول‌های مقاوم نسبت به سلول‌های طبیعی تحت تنش کاهش بیشتری یافت. بر طبق این نتایج، سترز جدید *HSP70* و قابلیت ترجمه *mRNA* آن در طی شرایط پس از تنش، در سلول‌های مقاوم و سلول‌های طبیعی مشابه است. این نشان می‌دهد که بیان این نوع پروتئین شوک حرارتی در سلول‌های مقاوم، توسط مکانیسم‌های رونویسی و پیش از رونویسی محدود می‌شود. احتمال می‌رود که این عمل برای جلوگیری از اثر پتانسیل سمیت سلولی این پروتئین‌ها باشد (۲۴). همچنین مونترو و همکاران^{۲۳} نشان دادند که بیان ژن‌های *HSP70* تریکو درما، منجر به افزایش تحمل آرابیدوپسیس به تنش گرما و سایر تنش‌های غیر زنده می‌گردد و در این آزمایش، پس از پیش تیمار گیاهان با گرما، جوانه‌های ترازیخته تحمل بیشتری به تنش‌های اسمزی، شوری و تنش اکسیداتیو نشان دادند. همچنین در لاین‌های ترازیخته، سطح رونویسی ژن‌های (*SOS1 Na⁺/K⁺ exchange1*) و آسکوربات پراکسیداز (*APXI*) افزایش یافت در حالیکه فاکتورهای شوک حرارتی و ۴ ژن *HSP* مورد آزمایش در ۳۵۵ گیاه بیان پایینی داشتند. نهایتاً در این بررسی ثابت گردید *HSP70* مقاومت به تنش *HSP70* گرما و سایر تنش‌های غیر زنده را القا می‌کند و پروتئین ۷۰ قارچی بعنوان تنظیم کننده منفی فعالیت رونویسی *HSF* در آرابیدوپسیس عمل می‌کند (۲۵). ایفای نقش در پاسخ دفاعی به تنش‌ها بوسیله پروتئین *HSP70* همچنین توسط *Duan* و همکاران نیز به اثبات رسیده است (۱۰).

چاپرونین‌های خانواده *HSP60* نیز به دو زیر خانواده تقسیم بندی می‌شوند: ۱- چاپرونین *GroE* که در میتوکندری، کلروپلاست و باکتری‌ها و ۲- چاپرونین‌های *CCT* (شامل پلی پپتید *t-complex1*)^{۲۶} که در آرکی باکترها و در سیتوسل یوکاریوت‌ها یافت شده‌اند (۱). این خانواده که تقریباً بیشتر پروتئین‌های آزاد

است بعنوان بازدارنده منفی، رونویسی «فاکتور *HSP*» (HSF) را میانجی‌گری کند (۳۴). ژنوم آرابیدوپسیس شامل حداقل ۱۸ ژن کد کننده اعضای خانواده *HSP70* بوده که ۱۴ مورد آن متعلق به زیر خانواده *Dnak* و ۴ تا متعلق به زیر خانواده *HSP110/SSE* می‌باشند و حداقل ۱۲ عضو از اعضای *HSP70* در اسفناج یافت شده‌اند. تجزیه بیان ژن‌های *HSP70* در اسفناج و آرابیدوپسیس نشان می‌دهد که اعضای چاپرون‌های *HSP70* در پاسخ به تنش‌هایی مثل گرما، سرما و خشکی، تنش‌های شیمیایی یا سایر تنش‌ها بیان می‌شوند و بیان مجدد آنها با ایجاد تحمل گرمایی در گیاه ارتباط مستقیم دارد (۳۵، ۳۶). چاپرون‌های *HSP70* نقش بزرگی در تنظیم بیان بسیاری از ژن‌های پایین دست در مسیرهای انتقال در شرایط نرمال و جهش دارند (۱). افزایش تعداد ژن‌های *HSP70* در لاروهای مگس سرکه منجر به حافظت بیشتر در برابر تنش گرما می‌شود (۲۴). همچنین انکوباسیون آنزیم‌هایی که بطور مصنوعی دناتوره شده‌اند، با *HSP90* و *HSP104* منجر به احیای فعالیت آنزیمی آنها می‌شود (۳۷).

تجمع پروتئین‌ها (که با ایجاد تنش افزایش می‌یابد) توسط *HSP104* منحل می‌شود (۲۴). علاوه بر این، حضور *HSF* با تعمیر ساختارهای سلولی مثل میکروفیلامنت‌ها و سانترومرها مرتبط است. در نتیجه پروسه‌های نرمال سلولی مثل اسپلایسینگ^{۲۲} (۳۸) و ترجمه (۳۹) در طی شرایط تنش، توسط *HSF*‌ها صورت می‌گیرد. در *E. coli* نیز تقابل *E. coli* *HSP70* (Dnak) و *HSP40* (Dnaj) را تنظیم می‌کند (۴۰، ۲۴). در بررسی عملکردی *HSP70*، موتانت‌هایی تهیه شد که ژن مربوطه، این پروتئین را در سلول‌های خود بیان مجدد می‌کرد (۴۱). بیان مجدد این پروتئین در غیاب تنش، منجر به کاهشی در بیان آنها پس از شوک حرارتی گردید (۴۲). این کاهش بیان از کاهش سریع در رونویسی *HSP70* و افزایش تخریب *mRNA* آن در طی بازگشت به شرایط غیر تنش (و نه در تنش گرما) ناشی می‌شود. بنابراین، با بررسی میزان بیان ترجمه پروتئین‌های شوک حرارتی در سلول‌های مقاوم به گرما و تحت تنش، مشاهده شد که ترجمه

²³ Marta Montero-Barrientos

²⁴ TCP 1

بیشتر موجودات (اعم از یوکاریوت و پروکاریوت) بیان آنها در پاسخ به تنش‌ها افزایش می‌یابد. مثلاً بیان HSP90 در گیاهان بطور پیشرفت‌های تنظیم شده است و به تنش‌هایی از قبیل گرما، سرما، شوری، حضور فلزات سنگین، فیتوهورمون‌ها، انتقال نوری و تاریکی و پاتوژن پاسخ می‌دهد (۴۸، ۱).

افزایش سطح عملکرد HSP90 در مگس سرکه با جهش ژنتیکی یا تیمار با گلدانامایسین^{۳۰} (بازدارنده HSP90)، سبب تغییرات پیشرفت‌های مورفولوژیکی و غیرعادی می‌شود. این اولین ارتباط عملکرد HSP90 با تغییرات مورفولوژیکی بوده و پروسه‌ای است که اغلب نیازمند اثرات تغییرات ژنتیکی مستقل است (۱). در این عمل، HSP90 بعنوان یک «بافر» برای حفظ عملکرد آن پروتئین‌های جهش یافته که در مسیرهای پیام رسانی تکامل و ریخت-زایی^{۳۱} دخیل‌اند، عمل می‌کند. اثر بافری HSP90 همچنین به پروتئین‌های کترل کننده مورفولوژیکی و جهش یافته اجازه می‌دهد که در شرایط نرمال فیزیولوژیکی، بیان تنوع‌های ژنتیکی که توسط اثر بافری HSP90 پنهان می‌شود را خاموش یا سرکوب کنند (۶۶، ۱). مشاهده می‌شود که چاپرون‌های HSP90 سایر پروتئین‌های پیام‌رسان را که رشد و تکامل گیاه را کترول می‌کنند، همراهی می‌کند. بنابراین HSP90 ممکن است ژنتیک بافری^{۳۲} در آراییدوپسیس را فراهم کند و در تطابق با شرایط، در این گیاه (مانند مگس سرکه) همکاری کند (۱). سانگ و همکاران^{۳۳} (۲۰۰۹) ثابت نمودند که بیان مجدد At HSP90 At HSP90.7 برای مطالعه اندامکی در آراییدوپسیس، مقاومت گیاهی به تنش اکسیداتیو را القا می‌کند. در بررسی آنها سه ایزوفرم At HSP90.2، At HSP90.5 و در شبکه آندوپلاسمی At HSP90.7 در سیتوسل^{۳۴}، در کلروپلاست آراییدوپسیس، در سیتوسل At HSP90.2، At HSP90.5 مکانیسم عملکردی تحت تنش اکسیداتیو بیان مجدد شدند. نتایج نشان داد که بیان مجدد این سه ژن در گیاهان مقاومت به تنش اکسیداتیو را القا می‌کند و هوموستازی مطلوب HSP90 برای

سلول را تشکیل می‌دهند (۱-۲ درصد کل پروتئین‌های سلول)، یکی از گونه‌های اصلی چاپرون‌های مولکولی‌اند که برای فعالیت‌های خود نیازمند انرژی ATP می‌باشند. نقش اصلی آنها مدیریت تاخوردگی پروتئین‌های تازه سنتز شده و تازه مکان‌یابی شده است اما آنها نقشی کلیدی در شبکه انتقال سیگنال، کترول چرخه سلولی، تخریب پروتئین و ترافیک پروتئین^{۲۵} نیز دارند (۱، ۶۷). ویژگی‌های عملکردی این گروه در گیاهان محدود است. آنها در کمک به پروتئین‌های پلاستید مثل رو بیسکو نیز اهمیت بالایی دارند. گزارش شده که گونه‌های جهش یافته‌ی Cpn60 (چاپرونین کلروپلاست گیاهی) در کلروپلاست آراییدوپسیس، در تکامل صحیح جنین گیاهی و جوانه نقش دارند. همچنین نشان داده شده که چاپرونین‌های CCT در تاخوردگی توبولین‌ها و آکتین‌ها^{۲۶} همکاری دارند (۴۴). علاوه بر این ممکن است در تغییر مورفولوژیکی^{۲۷} و تطابق با تنش در مگس سرکه و آراییدوپسیس نیز نقش‌های مهمی ایفا کنند. گزارشات اخیر نشان داده که HSP90 با پروتئوزوم 26s تقابل دارد و نقشی اساسی در تجمع و نگهداری آن دارد (۱).

اعضای این خانواده برای ایفاده نقش خود در سلول بعنوان بخشی از یک ماشین مولتی چاپرونی با HSP70 و یک گروه از چاپرون-های همکار شامل^{۲۸} Hop^{۲۹}, Hip^{۲۹}, P32 و HSP40 (یک همولوگ DnaJ) و... عمل می‌کنند و بدین ترتیب نقشی مهم در مسیرهای انتقال پیام سلول ایفا می‌کنند. وجه تمایز این خانواده از سایر چاپرون‌های مولکولی این است که بیشتر سوبستراهای شناخته شده آن تا به امروز، پروتئین‌های انتقال سیگنالی (مثل گیرنده هورمون استروئید و کینازهای سیگنالی) می‌باشند (۱، ۲۹).

استخراج ژن‌های HSP90 موجود در سیتوسل، شبکه آندوپلاسمی و پلاستیدها از چندین گونه گیاهی ۷۱-۶۳ درصد شباهت آمینواسیدی با HSP90 مخمر و حیوانات نشان داده است (۳، ۶۳، ۴۷). اگرچه چاپرون‌های HSP90 بطور دائم بیان می‌شوند اما در

²⁵ Protein trafficking

²⁶ Tubulins & actins

²⁷ Morphological revolution

²⁸ HSP 70 interacting proteins

²⁹ HSP70/90 organizing proteins

³⁰ Geldanamycin

³¹ Morphogenesis

³² Genetic buffering

³³ Hongmiao Song et al.

میتوکندری، کلروپلاست، سیتوسول، شبکه آندوپلاسمی) را کد می-کند (۳۱). در آراییدوپسیس، ۱۳ نوع sHSP^d متفاوت بر اساس محل درون سلولی و ارتباطات توالی شان گروه بندی می‌شوند (۴۳) و در سلول‌های یوکاریوت و پروکاریوت، این پروتئین‌ها به دامنه وسیعی از تنش‌های محیطی (۶۲) شامل گرمای، سرما، خشکی، sHSP^d شوری و تنش اکسیداتیو پاسخ می‌دهند. دیده شده که میتوکندریایی ذرت (msHSP) سبب بهبود انتقال الکترون در طی تنش شوری، خصوصاً با حفاظت NADH (فعالیت اکسیدوریدوکتازی یوبی کوئینون) می‌شوند (در کمپلکس I). اگرچه آنها در حمایت از آنزیم‌های همکار با کمپلکس II ناتوان sHSP^d هستند (۵۷). در *E.coli* *IbpA* و *IbpB* دو مولکول همولوگ (با ۴۸ درصد شباهت اسید آمینه‌ای) هستند و که بصورت چاپرون همکار، نقش‌هایی منحصر بفرد و مشخص در ثبات و تجمع پروتئین‌ها دارند (۵۶).

در طی تنش حرارتی، برخی از sHSP^dها یک درصد از کل پروتئین‌های سلول‌های ریشه و برگ را تشکیل می‌دهند (۸) و برخی از آنها در طول مراحل رشد و نمو گیاه نیز بیان شده و در کترل رونویسی در حین تنش درگیر هستند (۲۸، ۷، ۱).

پروتئین‌های خانواده sHSP^d به تنها یکی قادر به تا دادن پروتئین‌های تاخورده نیستند. آنها ظرفیت بالایی در اتصال به پروتئین‌های طبیعی (احتمالاً با پیوند هیدروفویی) و ثبات آنها و ممانعت از تجمع پروتئین‌های غیرطبیعی (۴۷، ۵۵) و در نتیجه تسهیل تاخورده‌گی توالی آنها با چاپرون‌های وابسته به ATP (مثل سیستم Dnak^e یا ClpB/DnaK) دارند بنابراین، این چاپرون‌ها با کمک یک مکانیسم وابسته به انرژی، در فراوری پروتئین‌ها در سلول‌های پروکاریوت و یوکاریوت همکاری دارند (۵۷، ۶۳). در زنوم برنج، دو کلاستر ژن‌های sHSP^d دوبل شده مربوط به کلاس یک سیتوسلی یافت شده (۲۹) که یک کلاستر آن روی کروموزوم شماره یک و شامل پنج عضو می‌باشد. به نظر می‌رسد که ژن‌های این کلاستر در جوانه زنی نرمال بیان بالایی دارند و چهار تا (از پنج ژن) الگوی بیان مشابهی که بطور اختصاصی با شوک حرارتی القا می‌شود، دارند. کلاستر دیگر روی کروموزوم شماره سه قرار داشته و شامل چهار عضو است که در پاسخ به شوک حرارتی بیان

پاسخ به تنش سلول یا ایجاد مقاومت در گیاهان ضروری است (۲۶، ۲۱، ۶۶).

چاپرون‌های خانواده HSP100/Clp^f اعضای خانواده بزرگ AAA ATPase (با یکسری تغییرات بزرگ در اجزای عملکردی) می-باشند. برخلاف عملکرد با قاعده چاپرون‌ها در ممانعت از تجمع و تاخورده‌گی نامناسب پروتئین‌ها، عملکرد خانواده HSP100/Clp^f پروتئین در عدم تجمع و یا تخریب پروتئین‌هاست که برای حفظ هموؤستازی سلول ضروری است. خانواده HSP100^g پروتئین تجمع یافته را حل کرده و آن را در جایی که بتواند با همکاری سیستم HSP70 و احتمالاً توسط اعضای خانواده HSP60 (GroEL- GroES) دوباره تاخورده، آزاد می‌کند (۴۸ و ۴۹). حضور پروتئین‌های HSP100/Clp^f در بسیاری از گونه‌های گیاهی مانند آراییدوپسیس، سویا، تنباقو، برنج، ذرت، لوبیا و گندم گزارش شده است. مانند سایر چاپرون‌ها، خانواده HSP100 هم بطور دائم در گیاهان بیان می‌شوند اما بیان آنها بطور پیشرفت‌های تنظیم شده و با شرایط تنش‌های متفاوت محیطی مثل سرما، گرمای، دهیدراسيون، شوری بالا یا از دست رفتن کلروفیل در اثر تاریکی القا می‌شوند (۱). نتایج بررسی HSP^h‌ها در برنج نشان می‌دهند که HSP101 برنج قادر به جلوگیری از تجمع گرانولهای پروتئینی بوده و عملکرد HSP104ⁱ مخمر را نیز تکمیل می‌کند و از خانواده HSP109 نیز ژن *Os05g44340* با گرمای و خشکی القا می‌شود در حالیکه *Os02g32520* با خشکی و شوری القا می‌گردد (۲۹).

پروتئین‌های شوک حرارتی کوچک^j (SHSP) ها که چاپرون‌های مولکولی خانواده HSP^k با وزن مولکولی پایین (۱۲-۴۳ kDa) بوده و (۶۸) در گیاهان خانواده متنوع تری نسبت به سایر HSP^l‌ها از نظر شباهت توالی، محل سلولی و عملکرد تشکیل می‌دهند. در میان HSP^l‌ها، این خانواده در گیاهان فراوانی بیشتری دارند (۵۷، ۱، ۵۵). گیاهان HSP^l‌های چند گانه^m را توسط شش خانواده چند ژنی در هسته کد می‌کنند و هر خانواده ژنی، پروتئین‌های موجود در جزء سلولی مشخص (مثلاً

³⁴ Small Heat Shock Proteins

³⁵ Multiple sHSPs

همراه تنش اکسیداتیو ناشی از اثرات عواملی مثل رادیکال‌های فعال آزاد اکسیژن^{۴۰} هستند (۱۷). نقش sHSP در مقاومت به تنش اکسیداتیو از طریق مشاهداتی که در آنها sHSP گیاهان در پاسخ به تیمار نمونه‌ها با پراکسید هیدروژن (H_2O_2) تولید و افزایش یافت، تعیین شد. از آنجا که در شرایط طبیعی و یا تنش، کلروپلاست‌ها محل تجمع sHSP‌ها می‌باشند (۱۷) بنابراین sHSP‌های موجود در کلروپلاست در مقاومت به تنش اکسیداتیو ایفای نقش می‌کنند. در سلول‌های پستانداران، sHSP می‌تواند سطوح بین سلولی ROS را از طریق مسیرهای وابسته به گلوتاتیون کاهش دهد (۱۹). همچنین HSP27 اصلی در سلول‌های پستانداران) که در تنش اکسیداتیو آزاد می‌شود، با همکاری سیتوکروم-سی که از میتوکندری آزاد می‌شود، می‌تواند سلول را از مرگ محافظت کند (۲۰). همیلتون و هکاتورن^{۴۱} (۲۰۰۱) نشان دادند که در تنش سوری در گیاهان، انتقال الکترون در کمپلکس ۱ میتوکندری توسط sHSP‌ها با اثری مشابه آنتی اکسیدان آسکوربات، گلوتاتیون، آلفا- توکوفرول و سوپراکساید دیسیموتاژ و آنزیم‌های کاتالاز محافظت می‌شود. نتایج نشان می‌دهد که sHSP میتوکندریابی ممکن است پروتئین‌های سلولی را از طریق یک مکانیسم جستجوی ROS حمایت کند. اما هنوز مشخص نیست که آیا بیان ژن‌های sHSP در طی تنش اکسیداتیو با حضور پراکسید هیدروژن (که ممکن است بعنوان یک مولکول سیگنانالی عمل کند)، القا می‌شود یا با پروتئین‌های تخربی شده؛ احتمالاً هر دو مکانیسم در گیرند (۲۱، ۵). بیان مجدد AtHSP 25. 3-P در آرابیدوپسیس منجر به ایجاد مقاومت به تنش‌های ناشی از نور زیاد و گرما (که تنش اکسیداتیو را القا می‌کنند) می‌شود (۲۲). بیان sHSP‌های سیتوسلی (۱۴) و میتوکندریابی (۲۳) ناشی از القای تنش اکسیداتیو پیشنهاد می‌دهد که این sHSP‌ها نیز احتمالاً در ایجاد مقاومت به تنش اکسیداتیو همکاری دارند.

بیان مجدد ژن ۷ *OsHSP17. 7* مقاومت برنج را به گرمای ناشی از پرتو UV-B و خشکی افزایش می‌دهد (۲۹). ساتو و یوکویا^{۴۲} (۲۰۰۸) با بیان مجدد sHSP 17. 7 (SHSP 17. 7) در برنج، گیاهان

می‌شوند. شواهد نشان می‌دهد که دو برابر شدن‌های پشت سر هم^{۳۶} و تکرار شدن قطعات کروموزومی^{۳۷} نقشی مهم در بیان HSP و HSF در برنج ایفا می‌کنند (۲۹). HSF‌های تولید شده با دست ورزی ژنتیکی در گیاهان، منجر به افزایش مقاومت به گرما می‌شوند. AtHSF1، AtHSF2، AtHSF3، AtHSF4 بطور دائمی در گیاهان آرابیدوپسیس مهندسی شده تولید شدند و ثابت شده که در این گیاهان، تولید بروتین‌های شوک حرارتی از طریق HSF کنترل می‌شود (۱۰، ۹). بیان دائمی ژن^{۳۸} *AtHSF1-β-glucoronidase* و *AtHSF3* (و نه *AtHSF1* یا *AtHSF3-GUS*) و افزایش پروتئین‌های شوک حرارتی در شرایط نرمال رشدی را کنترل می‌کند، در نتیجه می‌توان مقاومت گرمایی را با تولید گیاهان تاریخته، ایجاد نمود (۴۵، ۱۳، ۱۰، ۹). از آنجا که یک سری از پروتئین‌های شوک حرارتی شامل sHSP 70 و HSP70، بطور دائم در گیاهان تاریخت بیان می‌شوند، بررسی نقش sHSP در افزایش مقاومت القا شده دشوار است (۵). در سیستم هترولوگ، مقاومت باکتریایی در *E.coli* با تولید پروتئین نوترکیب *CsHSP17. 5* افزایش می‌یابد. بیان مجدد این ژن در شاه بلوط، قابلیت زیست باکتریایی تحت تنش گرما و سرما را افزایش می‌دهد و اثرات محافظتی هر دو نوع sHSP به همراه افزایش ثبات پروتئین‌های محلول صورت می‌گیرد (۱۲، ۱۱، ۵). بیان مجدد *At-HSP17. 7 CII* در گیاهان آرابیدوپسیس تاریخته، منجر به افزایش سطوح پروتئین و ژن ۷ *At-HSP17. 7* در شرایط نرمال رشدی گردید (۱۴) و افزایش مقاومت به تنش سوری و خشکی را ایجاد نمود. اندوژنر پروتئین‌های *At-HSP17. 7 CII* در بذور با اکتساب مقاومت به دهیدراسیون بطور طبیعی افزایش یافت (۱۴) و بنابراین *At-HSP17. 7 CII* بدنبال دناטורه شدن پروتئین‌ها به علت تنش اسمزی در طی بلوغ بذر، بعنوان چاپرون‌های مولکولی عمل می‌کنند (۱۴). در مقابل، آلامیلو^{۳۹} (۱۹۹۵) و همکاران گزارش کردند که تولید مجدد sHSP بذر آفتابگردان در توتون منجر به القای مقاومت به تنش نمی‌شود (۱). تنش‌های اسمزی همیشه

³⁶tandem duplication³⁷Chromosome segmental duplication³⁸GUS³⁹Alamillo⁴⁰Reactive oxygen species⁴¹Hamilton and Heckathorn⁴²Sato and Yokoya

مولکولی دوباره فعال شوند. اسمولیت‌های بررسی شده (گلایسین بتائین، گلیسرول، پرولین و تر HALOZ) در *E.coli* همچنین می‌توانند با افزایش ثبات پروتئین‌های طبیعی و همکاری در تاخورده‌گی مجدد پلی پپتیدهای تاخورده به عنوان چاپرون‌های شیمیابی عمل کنند (۱). پیشنهاد شده که سلول ثبات پروتئین و عدم تجمع پروتئین‌های معیوب و تاخورده‌گی مجدد آنها را بطور اختصاصی با سطوح متفاوت اسمولیت‌های بین سلولی کنترل می‌کند. بررسی‌ها دیدگاه جدیدی در تداخل بین HSP‌ها و سایر مکانیزم‌های محافظتی در تنش نشان می‌دهند. علاوه بر اسمولیت‌ها، مشاهده‌ی اثر متقابل چاپرون‌های خانواده‌های HSP70 و HSP90 و چاپرون‌های همکارشان با تعداد زیادی از مولکول‌های سیگنانال شامل گیرنده‌های هورمون هسته‌ای، کینازهای تیروزین و سرین/ترئونین و تنظیم کننده‌های مرگ سلول و چرخه‌ی سلول نشان می‌دهند که آنها نقشی کلیدی در شبکه‌های انتقال سیگنانال ایفا می‌کنند (۵۳). وضعیت احیای مولکول‌هایی شامل تیول‌ها در عملکردهای سلولی مثل سترز و تاخورده‌گی پروتئین‌ها، تنظیم فعالیت و ساختار آنزیم‌ها، گیرنده‌ها و فاکتورهای رو نویسی مهم هستند. دیده شده که HSP‌ها در سلول‌های پستانداران، نه تنها در حمایت تحت شرایط تنش، در عملکردهای دیگر سلولی (مثل تمایز و مرگ) با شرکت در تنظیم وضعیت احیای سلولی نیز در گیرند (۵۴). اگر چه اغلب این مطالعات در موجودات دیگر (نسبت به گیاهان) بیشتر انجام شده، اما مکانیسم‌های تداخل مشابه ممکن است در گیاهان عمل کند. مثلاً بیان عامل HSP وابسته در آنتی اکسیدان آسکوربات پروکسیداز در آرابیدوپسیس پیشنهاد می‌کند که HSF‌ها ممکن است نه تنها در سترز HSP بلکه در تنظیم تنش اکسیداتیو بیان ژن آنتی اکسیدانت نیز در گیرند (۵۸). در آرابیدوپسیس دیده شده که ژن‌های متفاوت HSP تحت تنش نور زیاد بیان بالایی دارند اما شرکت HSP‌ها عنوان تنظیم کننده‌های وضعیت‌های احیای سلولی و در مکانیسم‌های دیگر پاسخ به تنش در گیاهان هنوز در حال مطالعه و بررسی است (۱). اکتساب تحمل به تنش در گیاهان اغلب نتیجه مکانیسم‌های پاسخ متفاوتی است که ممکن است بصورت هماهنگ یا متضاد (متقابل) عمل کرده و با جلوگیری ممانعت از آسیب سلولی، بازیابی

تاریخته مقاوم به خشکی تولید نمودند، اگرچه تفاوت قابل ملاحظه‌ای در پتانسیل آب جوانه‌های لاین‌های تاریخته و گیاهان کنترل در آخر دوره‌ی تیمار خشکی یافت نشد، لیکن تنها جوانه‌های تاریخته با بیان بالای سطح این پروتئین، توانستند پس از آبیاری مجدد دوباره رشد خود را از سر گیرند (۴۸). همچنین sHSP Lo18 در شرایط تنش با لیپوزوم‌های غشا تداخل دارد و با تنظیم وضعیت لبید، منجر به افزایش نظم مولکولی غشای دو لایه در دمای بالا (۳۳/۸۰°C) می‌شود. بنابراین sHSP Lo18 می‌تواند در یک پاسخ تطبیقی نقش داشته و اجازه دهد غشا ثبات خود را طی تنش در سلول‌ها حفظ کند (۳۰).

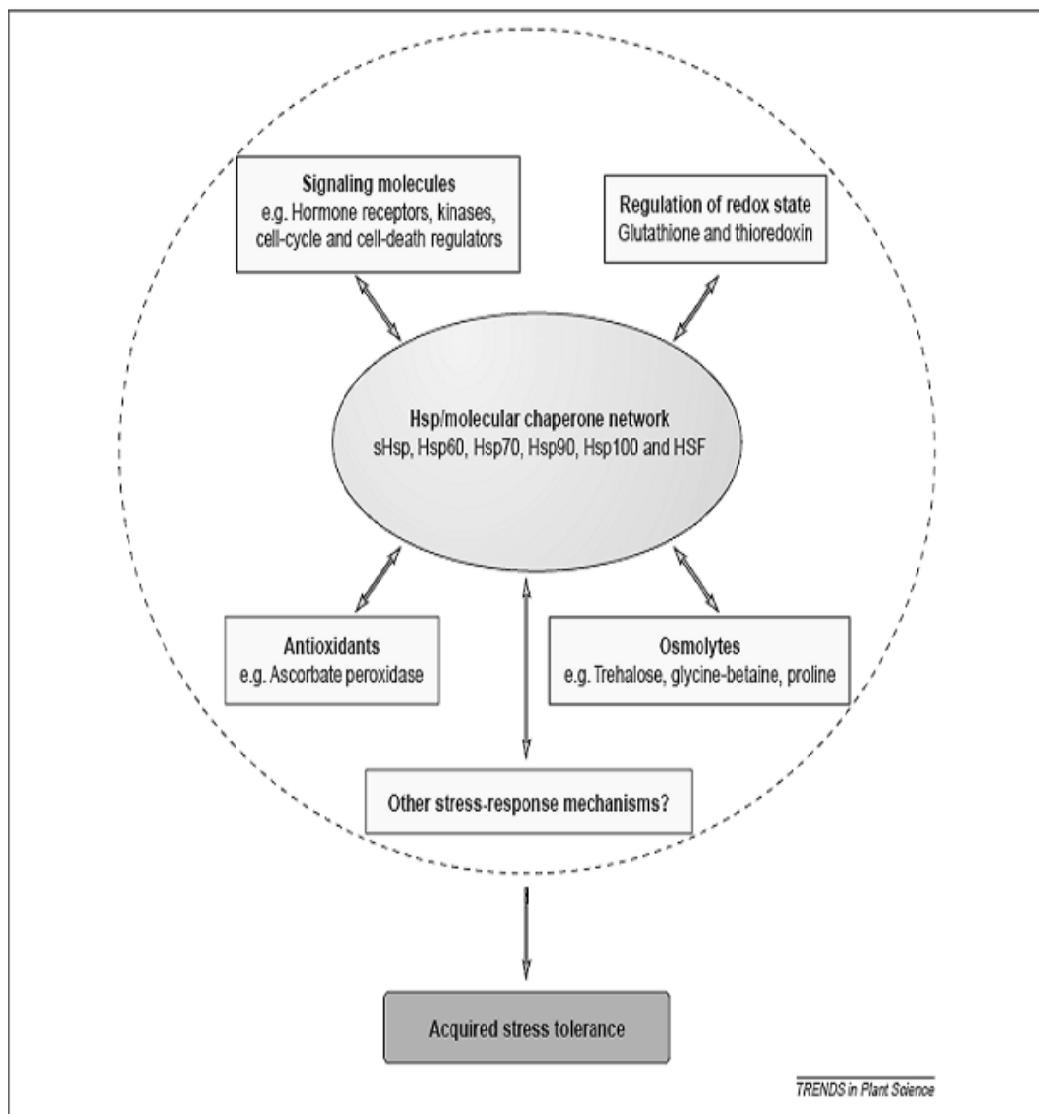
در بررسی ژن‌ها و عوامل مؤثر در تنش شوری (۲۷) در برگ‌های جو، بیان ژن sHSP کلاس یک در برگ‌های جو با اعمال تنش شوری افزایش یافت. این نشان می‌دهد که افزایش در مقدار HSP‌ها ممکن است در تعییر یا کمک به پروتئین‌های دناتوره شده تحت تنش یا ایجاد مجدد کنفورماتیون طبیعی پروتئین‌های سیتوسلی نقش داشته باشد (۲۹).

تداخل پروتئین‌های شوک حرارتی با متابولیت‌های دیگر تنش‌های غیر زنده پاسخ‌های چندگانه شامل تغییرات فیزیولوژیکی، بیوشیمیابی و مولکولی ایجاد می‌کنند. ایجاد تحمل به تنش در گیاه اغلب نتیجه‌ی مکانیزم‌های متعدد پاسخ به تنش است که در همکاری با یکدیگر، سلول را از خطرات حفظ کرده و به حفظ هومؤستازی سلولی کمک می‌کنند (۱).

حضور سیستم HSP/Chaperon نقش‌های مهمی هم در شرایط طبیعی و هم به هنگام تنش در سلول‌ها ایفا می‌کند. مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که HSP/Chaperon‌ها با سایر مکانیزم‌های پاسخ به تنش تقابل دارند بنابراین HSP‌ها نه تنها بصورت مجرزا بررسی می‌شوند بلکه بعنوان یک کمپلکس چند جزیی در ترکیب با سایر عوامل دخیل در پاسخ به تنش‌ها بررسی می‌گردد. به عنوان مثال اسمولیت‌ها گروهی از اجزا با وزن مولکولی پایین هستند که در پاسخ به تنش اسمزی در موجودات افزایش می‌یابند (۵۲) (شکل ۱). بررسی انجام شده در مخمر نشان داد که تری HALOZ تجمع پروتئین‌های دناتوره را سرکوب کرده و آنها را در یک وضعیت تاخورده‌ی ناقص حفظ می‌کند تا بتوانند با چاپرون‌های

فعالسازی ژن و همچنین در وضعیت احیای سلولی احیا کنند. آنها همچنین با سایر مکانیسم‌های پاسخ به تنش مثل اسмолیت‌ها و آنتی اکسیدان‌ها تقابل دارند (۶۳).

هموئوستازی را ایجاد کنند. ممکن است بین HSP و سایر مکانیسم‌های پاسخ در تنش در گیاهان اثرات متقابلی وجود داشته باشد. مثلاً HSP‌ها می‌توانند نقشی در انتقال پیام تنش و

شکل ۱- اثر متقابل پیشنهاد شده بین شبکه HSP و سایر مکانیسم‌های پاسخ به تنش در گیاهان.

منابع

1. Alamillo J., Almoguera C., Bartels D., Jordano J (1995) Constitutive expression of small heat shock proteins in vegetative tissues of the resurrection plant *Craterostigma plantagineum*. *Plant Mol. Biol.* 29, 1093 – 1099.
2. Arrigo, A.P (1998) Small stress proteins: chaperones that act as regulators of intracellular redox state and programmed cell death. *Biol. Chem.* 379, 19–26.
3. Asada K (1994) Production and action of active oxygen species in photosynthetic tissues. In: Foyer C H, Mullineaux P M. Causes of Photooxidative Stress and Amelioration of Defense Systems in Plants. Tokyo : CRC Pres. 77-104.
4. Banzet N., Richaud C., Deveaux Y., Kazmaizer M., Gagnon J., Triantaphylide's C (1998) Accumulation of small heat shock proteins, including mitochondrial HSP22, induced by oxidative stress and adaptive response in tomato cells. *Plant J.* 13(4):519 – 527.
5. Bukau, B. & Horwich, A.L (1998) The Hsp70 and Hsp60 chaperone machines. *Cell* 92, 351–366.
6. Chamnongpol S., Willekens H., Moeder W., Langebartels C., Sandermann Jr. H., Van Montagu M., Inze' D., Van Camp W (1998) Defense activation and enhanced pathogen tolerance induced by H₂O₂ in transgenic tobacco. *Proc. Natl. Acad. Sci. U. S. A.* 95, 5818– 5823.
7. Coucheney F, Gal L, Beney L, Lherminier J, Gervais P, Guzzo J (2005) A small HSP, Lo18, interacts with the cell membrane and modulates lipid physical state under heat shock conditions in a lactic acid bacterium - *Biochimica et Biophysica Acta* 1720:92–98
8. Craig, E., & Gross, C. A (1991) Is hsp70 the cellular thermometer? *Trends Biochem. Sci.* 16,135–140.
9. Dat J., Vandenabeele S., Vranova' E., Van Montagu M., Inze'D, Van Breusegem F (2000) Dual action of the active oxygen species during plant stress responses. *Cell. Mol. Life Sci.* 57, 779– 795.
10. De Maio, A., Beck, S. C., & Buchman, T. G (1993) Induction of translational thermotolerance in liver of thermally stressed rats. *Eur. J. Biochem.* 218,413–420.
11. DuanY, Guo J, Ding K, Wang S-J, Zhang H, Dai X-W, Chen Y-Y, Govers F, Huang L-L, Kang Z.S (2010) Characterization of a Wheat HSP70 gene and its expression in response to stripe rust infection and abiotic stresses. *Mol Biol Rep.* (accepted paper)
12. Ellen, A.A. et al. (2002) Chaperoning signaling pathways: molecular chaperones as stress-sensing 'heat shock' proteins. *J. Cell Sci.* 115, 2809–2816
13. Freeman, B. C., & Morimoto, R. I (1996) The human cytosolic molecular chaperones hsp90, hsp70 (hsc70) and hdj-1 have distinct roles in recognition of a non-native protein and protein refolding. *EMBO J.* 15(12): 2969–2979.
14. Gallie D. R, Caldwell C. & Pitto L (1995) Heat Shock Disrupts Cap and Poly (A) Tail Function during Translation and Increases mRNA Stability of Introduced Reporter mRNA. *Plant Physiology* 108(4) 1703 -1713.
15. Gamer J., Multhaup G., Tomoyasu T., McCarty J. S., Rudiger S., Schonfeld H.-J., Schirra C., Bujard H., & Bukau B (1996) *EMBO J.* 15, 607–617.
16. Lewin B (1997) Gene VI. pp: 320-322. Oxf. Uni. Press and Cell press.
17. Giorno F., Wolters-Arts M., Grillo S., Scharf K., Vrijezen W.H., Mariani, C (2010) Developmental and heat stress-regulated expression of HsfA2 and small heat shock proteins in tomato anthers. *J. Exp. Bot.* 61,453-462.
18. Goloubinoff, P. et al. (1999) Sequential mechanism of solubilization and refolding of stable protein aggregates by a bichaperone network. *Proc. Natl. Acad. Sci. U. S. A.* 96, 13732–13737.
19. Gupta SC, Sharma A, Mishra M, Mishra R, Chowdhouri DK (2010) Heat shock proteins in toxicology :How close and How far? *Life Sci*, 86,377-384
20. Gutsche, I. et al. (1999) Group II chaperonins: new TriC(k)s and turns of a protein folding machine. *J. Mol. Biol.* 293, 295–312.
21. Ha'rndahl U. et al. (2001)The chaperone-like activity of a small heat shock protein is lost after sulfoxidation of conserved methionines in a surface-exposed amphipathic α -helix. *Biochimica et Biophysica Acta*. 1545,227-237.
22. Hartl, F.U (1996) Molecular chaperones in cellular protein folding. *Nature.* 381, 571–580.
23. Heidarvand L, Maali Amiri R. (2010) What Happens in Plant Molecular Responses to Cold Stress? *Acta Physiologae Plantarum*, 32(3): 419-431.
24. Hongmiao S., Pengxiang F., Yinxin L (2009) Over expression of Organellar and Cytosolic AtHSP90 in *Arabidopsis thaliana* Impairs Plant Tolerance to Oxidative Stress. *Plant Mol Biol Rep* 27:342–349.
25. Hu W, Hu G, Han B (2009) Genome-wide survey and expression profiling of heat shock proteins and heat shock factors revealed overlapped and stress specific response under abiotic stresses in rice. *Plant Science* 176,583–590.
26. Koskull-Doring P.v, Scharf K.D & Nover L (2007) The diversity of plant heat stress transcription factors. (Rev).*TRENDS in Plant Science* 12(10):452-457.
27. Kotak S, Larkindale J, Lee Ung, Koskull-Do' ring P.von, Vierling E & Scharf K.D (2007) Complexity of the heat stress response in plants. *Current opinion in plant biology*, 10:310-316.
28. Krishna, P. & Gloor, G (2001) The Hsp90 family of proteins in *Arabidopsis thaliana*. *Cell Stress Chaperones* 6, 238–246.

29. Mittler R, Zilinskas BA (1992) Molecular cloning and characterization of a gene encoding pea cytosolic ascorbate peroxidase. *J. Biol. Chem.* 267:21802-7.
30. Lavoie J. N., Gingras-Breton G., Tanguay R. M., & Landry J (1993) Induction of Chinese hamster HSP27 gene expression in mouse cells confers resistance to heat shock. HSP27 stabilization of the microfilament organization. *J. Biol. Chem.* 268, 3420–3429.
31. Lee S.H, Lee K.W, Kim K.Y., Jun Choi G, Hyung YoonS, Chung Ji H, Seo S, Chul Lim Y & Ahsan N (2009) Identification of salt-stress induced differentially expressed genes in barley leaves using the annealing control-primer-based Gene Fishing technique. *African Journal of Biotechnology*, 8 (7):1326-1331.
32. Lin B.L. et al. (2001) Genomic analysis of the Hsp70 super family in *Arabidopsis thaliana*. *Cell Stress Chaperones* 6, 201–208.
33. Lindquist, S. & Craig, E.A. (1988) The heat-shock proteins. *Annu. Rev. Genet.* 22,631– 67.
34. Lodish, Berk, Matsudaira, Kaiser, Krieger, Scott, Zipursky, & Darnell (2004) Molecular Cell Biology. 973 pages. W.H. Freeman and Company.
35. Malik M.K., Slovin J.P., Hwang C.H., Zimmerman J.L (1999) Modified expression of a carrot small heat shock protein gene, Hsp17.7, results in increased or decreased thermo tolerance. *Plant J.* 20(1): 89– 99.
36. Montero-BarrientosM, et.al. (2010) Transgenic expression of the *Trichoderma harzianum* hsp70 gene increases *Arabidopsis* resistance to heat and other abiotic stresses. *J. Plant Physiol.* 167(8): 659-665. doi:10.1016/j.jplph.2009.11.012.
37. Mogk, A. et al. (2003) Small heat shock proteins, ClpB and the DnaK system form a functional triade in reversing protein aggregation. *Mol. Microbiol.* 50, 585– 595.
38. Nazari MR, Habibpour Mehraban F, Maali Amiri R, Zeinali Khaneghah H. Preliminary (2010) Evaluation of Response in Desi Chickpea Genotypes for Low Temperature Stress. *Iranian Journal of Field Crop Science*, (under published).
39. Nicolas L. Taylor, Yew-Foon Tan, Richard P. Jacoby, A. Harvey Millar (2009) Abiotic environmental stress induced changes in the *Arabidopsis thaliana* chloroplast, mitochondria and peroxisome proteomes. *Journal of Proteomics.* 72,367–378.
40. Panaretou, B et.al. (2002) Activation of the ATPase Activity of Hsp90 by the Stress-Regulated Cochaperone Aha1. *Mol. Cell.* 10, 1307–1318.
41. Panchuk, I.I. et al. (2002) Heat stress- and heat shock transcription factor-dependent expression and activity of ascorbate peroxidase in *Arabidopsis*. *Plant Physiol.* 129, 838–853.
42. Paul C., Manero F., Gonin S., Kretz-Remy C., Virot S., Arrigo A.P (2002) Hsp27 as a Negative Regulator of Cytochrome c Release. *Mol. Cell. Biol.* 22(3): 816– 834.
43. Peres Ben-Zvi, A. & Goloubinoff, P (2001) Mechanisms of disaggregation and refolding of stable protein aggregates by molecular chaperones. *J. Biol. Chem.* 135, 84–93.
44. Prandl R., Hinderhofer K., Eggers-Schumacher G., Schoffl F (1998) HSF3, a new heat shock factor from *Arabidopsis thaliana*, derepresses the heat shock response and confers thermotolerance when overexpressed in transgenic plants. *Mol Gen. Genet.* 258(3): 269–278.
45. Renaut J, Hausman JF, Bassett C, Artilip T, Cauchie HM, Witters E, Wisniewski M (2008) Quantitative proteomic analysis of short photoperiod and low-temperature responses in bark tissues of peach (*Prunus persica* L. Batsch). *Tree Genet Genomes.* 4,589–600.
46. Robertson A.L, Heady S.J, Saunders H.M. et.al. (2010) small heat-shock proteins interact with a flanking domain to suppress polyglutamine aggregation. *PNAS.* 107 (23): 10424-10429.
47. Sabehat A, Lurie S & Weiss D (1998) Expression of Small Heat-Shock Proteins at Low Temperatures: A Possible Role in Protecting against Chilling Injuries. *Plant Physiol.* 117, 651–658.
48. Sato Y & Yokoya S (2008) Enhanced tolerance to drought stress in transgenic rice plants overexpressing a small heat-shock protein, sHSP17.7. *Plant Cell Rep* 27,329–334.
49. Scharf, K.D. et al. (2001) The expanding family of *Arabidopsis thaliana* small heat stress proteins & a new family of proteins containing α - crystalline domains (ACD proteins). *Cell Stress Chaperones* 6, 225–237.
50. Shi Y, Mosser D.D & Morimoto R. I. (1998) Molecular chaperones as HSF1-specific transcriptional repressors. *Genes Dev.* 12, 654–666.
51. Shulaev V, Cortes D, Miller G, Mittler R (2008) Metabolomics for plant stress response. *Physiologia plantarum.* 132,199-208.
52. Singer M.A. & Lindquist S (1998) Multiple effects of trehalose on protein folding in vitro and in vivo. *Mol. Cell.* 1, 639–648.
53. Soto A, Allona I, Collada C, Guevara M A, Casado R, Rodriguez- Cerezo E, Aragoncillo C, Gomez L (1999) Heterologous Expression of a Plant Small Heat-Shock Protein Enhances *Escherichia coli* Viability under Heat and Cold Stress. *Plant Physiol.* 120,521– 528.
54. Song H, Fan P & Yinxin Li (2009) Overexpression of Organellar and Cytosolic AtHSP90 in *Arabidopsis thaliana* Impairs Plant Tolerance to Oxidative Stress. *Plant Mol Biol Rep* 27,342–349.
55. Stengel F. et al. (2009) Quaternary dynamics and plasticity underlie small heat shock protein chaperone function. *Pnas.*107 (5): 2007-2012.
56. Strózecka J, Ratajczak E, et al. (2010) IbpA the small heat shock protein from *Escherichia coli* forms fibrils in the absence of its cochaperone IbpB. *FEBS letters.*584 (11):2253-2257.

57. Sun W, Van Montagu M, Verbruggen N (2002) Small heat shock proteins and stress tolerance in plants. *Rev. Biochimica et Biophysica Acta.* 1577, 1–9.
58. Sung D.Y. et al. (2001) Comprehensive expression profile analysis of the *Arabidopsis* Hsp70 gene family. *Plant Physiol.* 126, 789–800.
59. Swindell W.R., Huebner M, Weber A.P (2007) Transcriptional profiling of *Arabidopsis* heat shock proteins and transcription factors reveals extensive overlap between heat and non-heat stress response pathways, *BMC Genomics* 8:125(available from: <http://www.biomedcentral.com/1471-2164/8/125>).
60. hao N.P, Chen L., Nakashima A, Hara S, Umemura K, Takahashi A, Shirasu K, Kawasaki T, Shimamoto K (2007) RAR1 and HSP90 form a complex with Rac/Rop GTPase and function2 in innate-immune responses in rice, *Plant Cell.* 19, 4035–4045.
61. Timperio et al. (2008) Proteomics applied on plant abiotic stresses: Role of Heat shock proteins (HSPs). *Journal of Proteomics.* 71, 391-411.
62. Van Montfort R.L, Basha E, Friedrich K.L, Slingsby C, Vierling E (2001) Crystal structure and assembly of a eukaryotic small heat shock protein. *Nat. Struct. Biol.* 8, 1025–1030. Doi: 10.1038/nsb722.
63. Wang W, Vinocur B, Shoseyov O & Altman A (2004) Role of plant heat-shock proteins and molecular chaperones in the abiotic stress response. *Rev. TRENDS in Plant Science,* 9(5): 244-252.
64. Wieten L, et al. (2010) A novel heat-shock protein coinducer boosts stress protein Hsp70 to activate T cell regulation of inflammation in autoimmune arthritis. *Arthritis & Rheumatism.* 62(4):1026–1035. Wu Y, Cao Z, Klein W.L. & Luo Y (2010) Heat shock treatment reduces beta amyloid toxicity *in vivo* by diminishing oligomers. *Neurobiology of Aging.* 31(6):1055-1058.
67. Yan SP, Zhang QY, Tang ZC, Su WA, Sun WN (2006) Comparative proteomic analysis provides new insights into chilling stress responses in rice. *Mol Cell Proteomics* 5,484–496.
68. Young, J.C. et al. (2001) Hsp90: a specialized but essential protein folding Tool. *J. Cell Biol.* 154, 267–273.
69. Zhiping H, Wei L, et al. (2010) Small Heat Shock Proteins: Recent Advances in Neuropathy. *Current Neurovascular Research.* 7(2):155-166(12).
70. Zhu Y, Wang Z, Jing Y, Wang L, Liu X, Liu Y and Deng X (2009) Ectopic over-expression of *BhHsf1*, a heat shock factor from the resurrection plant *Boea hygrometrica*, leads to increased thermo tolerance and retarded growth in transgenic *Arabidopsis* and tobacco. *Plant Mol. Biol.* 71(4-5): 451-467. DOI: 10.1007/s11103-009-9538-2.
71. B, Ye C, Lü H, Chen X, Chai G, Chen J. & Wang C (2006) Identification and characterization of a novel heat shock transcription factor gene, *GmHsfA1*, in soybeans (*Glycine max*).

